

Valgbestyrelsens Medlemmer: nu afflutte vi, da der ikke længere kommer Nogen, der vil stemme, staar det ikke i Modstrid dermed, at der, naar Valgbestyrelsens Medlemmer have tilføjet deres Navn paa Risterne, kan komme en enkelt Valger løbende bagefter og bede om at komme til at stemme, og han saa afvises. Dette være tillige Svær til, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) yttrede i samme Retning. Hvad § 42 angaar, da skal jeg kun bemærke, at for saa vidt jeg er i Stand til at forstaa Dansk, kan maa Meningene med denne Paragraph være, at der skal gives en vis Frist. Følgen af den Fortolkning, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) vilde gjøre gjældende, vilde være den, at man nødsagedes til, naar det sidste Barsto blev givet Valgforamlingen, da at slaa en Kordon om alle Tilstedeværende og forhindre ved militær Assistance eller paa anden Maade, at Nogen efter den Tid kunde komme til Valgstedet. Det vilde være Følgen, naar den nævnte Fortolkning skulde tages strengt; men det kan ikke være Meningene. Meningene maa være den, at der gives en vis Frist endnu, for at Folk, der ikke hidtil have afgivet deres Stemme, kunne komme dertil. Det kan jeg indrømme det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at, hvis denne Frist benyttes, som han gjorde gjældende, som en Stilstand, som en Vaabenstilstand — jeg tror, at han brugte det Udtryk — saa var det en Feil. Sa, hvis Fristen blev benyttet paa den Maade, at, efterat det var erklæret, at nu stede der ingen Afslutning i et Kvarter, blev Folk hentebe fra Byen for at stemme i Slutningen af Kvarteret, saa var det en stor Feil; men jeg har ikke set, at dette er blevet paastaet, jeg har vel set det paastaet at være en Feil, at der er blevet givet et Kvarters Frist i Stedet for, at man ikke skulde have givet nogen bestemt Frist, men kun modtaget de Valgere, som efterhaanden kom, men jeg tror virkelig, at denne første Grund, som mærkelig nok synes at skulle blive den væsentligste for at udsætte Valgets Anerkjendelse, har ganske overordentligt Lidt paa sig. Man vil der hænges sig i nogle enkelte Ord i Valgloven og ikke ret se hen til, hvad dog til Syvende og Sidst maa være den fornuftige Mening af Ordene; man vil ikke se, hvad rent praktisk taget i en Valghandling maa være det Hensigtsmæssigste. Det Hensigtsmæssigste maa være, at der gives en Frist, og at man, naar denne Frist er til Ende, foretager Afslutning. Det er det Naturlige at gaa frem paa

den Maade. Hvis man ikke vil det, ja saa Herregud, saa veed man for Fremtiden, at man ikke skal bære sig saaledes ad, og saa vil det i Virkeligheden ikke gjøre nogen anden Forskjel, end at Valgbestyrelsens Formand vil haue lidt større Uleilighed, end han vil have paa den Maade, hvorpaa det hidtil er gaaet, og det ikke blot i Aalborg, men rundt omkring i Landet.

Berg: Jeg tror, at det ærede Medlem, der talte sidst (Scavenius), uden maaske at indse det eller at ville det, gav mig Ret. Det ærede Medlem erkjendte i sin Fremstilling, at Valgbestyrelsens Formand havde sluttet paa et vilkaarligt Tidspunkt blot ved at tale med de andre Medlemmer af Valgbestyrelsen, uden at benytte Formen i Valglovens § 42, der siger, at det skal bekjendtgjøres for Valgforamlingen, at Afstemningen vil blive sluttet, naar der Ingen nu er tilstede, som begjærer at deltage i Valget. Det var det, jeg hævdede; at, naar Formanden gav en Frist af et Kvarter, derefter udstrakte Fristen til 25 Minuter og derpaa ganske vilkaarlig sluttede, uden at spørge Valgforamlingen, om der endnu var Nogen tilstede, som ønskede at deltage i Valget, saa har han affaaeret disse to Mænd fra at stemme, som senere kom og sagde, at de ønskede at stemme, efterom de ikke havde faaet at vide, at de netop skulde afgive deres Stemme inden Udløbet af de 25 Minuter. Det bekræfter saaledes ogsaa, hvad den første Klager skrev i Aalborg Stiftstidende, nemlig Følgende: „Det er i hvert Fald ulovligt, at Valgbestyrelsens Formand, som det er slet, afslutter Stemmegivningen paa et vilkaarligt Tidspunkt og ikke medtager alle i det Dieblis tilstedeværende Valgere, som begjære at deltage i Valget.“ Det er det, jeg har omtalt, og det er dert, det forekommer mig, at det ærede Medlem i sin Fremstilling selv gav mig Ret. Det ærede Medlem har misforstaaet en Ytring, der er falben fra min ærede Gjenbo (Winther), naar han nævnte Ordene: „nu er tilstede“; saaledes som der staar i § 42, saa maa disse Ord utvivlsomt fastholdes. Det kan ikke være tilstrækkeligt, at en Mand staar i Valgforamlingen og siger, at der endnu er En nede i det Gjaestgiversted eller i den og den Kjelder, der ønsker at stemme; han skal selv i det omtalte Nu være tilstede for at begjære at stemme, saafremt Valghandlingen skal fortsættes.

Sagd: Den ærede Formand gav mig før en Paamindelse om, at mine Ytringer kunde indeholde en Insinuation mod Thinget. Jeg høier